

Matka Sapporoon 2008

Joona Mäkelä

TLA7SN
Oulun seudun ammattikorkeakoulu
Tekniikan yksikkö

Johdanto:

Mielenkiinto lähdöstä ulkomaille oli jo opintojen alusta alkaen. Kun kuulin vaihtomahdollisuudesta Sapporossa Hokkaido Institute of Technology:ssä, toivomani yhdistelmä "vaihtoreissu–Japani" oli lähellä toteutumista. Ei kun täyttämään hakemusta!

Ennen matkaa:

Sain kuulla matkasta 8. päivä huhtikuuta tai oikeammin sain kuulla, että vaihdolle ei ollut hakijaa edellisen hakijan peruuttaessa matkansa paremman tarjouksen takia. Kiitin ja kuittasin paikan. Tottakai aikaisemminkin tiesin mahdollisuudesta tähän vaihtoon, koska sen heti ensimmäisenä työnä selvitin tullessani opiskelemaan tekniikan yksikköön 2006. Postiakin oli aiheesta tullut, mutta kuvittelin olevani kesän töissä. Sitten alkoikin kuumeinen asioiden selvittely kiireisellä aikataululla. Lähtö Sapporoon oli järjestettävä toukokuun alkuun. Visiittejä kv-toimistoon tulikin tehtyä usean kerran. Alilan Matti, joka oli vastuussa kyseisestä vaihtopaikan järjestelystä, ei ainakaan näennäisesti ollut ärsyyntynyt, josta kuluukin suuri kiitos koulumme kv-toimistolle. Sitten alkoikin HIT:n yhteyshenkilön professori Takezawan pommittaminen sähköpostilla.

Passin haku prosessissa kesti viikon verran. Onneksi vaihto oli alle kolme kuukautta jolloin säästyin viisumin hakemiselta. Lääkärillekin piti kiirehtiä, kun ei opiskelijaterveydenhuolto ehtinyt ottaa vastaan, niin yksityistä tohtoria piti käyttää saadakseen englannin kielisen terveystodistuksen käteensä. Tämä kävi jouhevasti nopealla aikataulullakin, mutta lompakkoa piti avata vähän enemmän suorituksen yhteydessä.

Sitten olikin vuorossa lentolippujen osto. Sen tein ennakkoluulottomasti hintoja vertailtuani supersaver-nettikaupasta. Lennot tulivat maksamaan 933 euroa. Joka suhteutettuna 1000 euron koululta saatuun matka-apurahaan oli ihan kelpo suoritus. Lennot olivat Helsingistä Finnairilla ja Tokion välilaskulla vaihto Japan Airlinesin koneeseen, joka kiidättäisi minut Sapporoon. Paluumatka tapahtuisi samoilla yhtiöillä, mutta Ōsakan kautta Helsinkiin. Jos olisi järjestänyt kaikki lennot itse olisi voinut vielä nipistää hinnasta noin 50 euron verran, mutta koska en ole mikään kokenut maailman matkaja päätin tämän vaihtoehdon väliin. Tosin vieläkin halvemmalla pääsee kunhan tajuaa käyttää Finnairin nuorisolippuja, jotka huomasi vasta sen jälkeen kun oli jo liian myöhäistä. Liput junaan edestakaisin Oulusta Helsinkiin matka järjestelyt kokonaisuudessaan veivät noin 1100 euroa eli satasella Japaniin. Turhamaisuudessani päätin ostaa kannettavan tietokoneen ja kamera matkalle, jotka nostivat kustannuksia roimasti.

Kaikki matkaa varten oli valmista kahdessa viikossa vaihdosta kuultuani lukuunottamatta lukuisia kysymyksiä, jotka velloivat mielessäni. Eli näinkin nopeaan aikatauluun on mahdollisuus reissu järjestää. En kuitenkaan suosittelen kyseistä kenellekkään. Varsinkaan kun lukukausi on lopuillaan ja tentit painamassa kohti kovaa vauhtia. Opiskelu motivaatio oli kyllä koetuksella.

Opit japaniin olin hankkinut harrastuksen pohjalta. Ihastuin japanin kieleen katsellessani japanilaisia elokuvia ja televisiosarjoja. Huomaamattani olin ruvennut poimimaan yksittäisiä sanoja ja merkityksiä sieltä täältä. Tämän jälkeen matkani kävi Oulu-opiston kursseille kaverini rohkaisemana. Siellä opin ensimmäisenä japanin sanajärjestyksestä,

että verbi on aina viimeisenä. Tämä laajensi tajuntani ja se oli lähtölaukaus japanin kielen opiskelulle. Kävin kolme kurssia Oulu-opistolla ja samat kurssit Oamk:ssa järjestettyinä.

Paljoa muuta en ehtinyt valmistella matkaa varten. Tottakai luin aikaisempien matkaajien kirjoituksia, mutta turisti kohteiden etsimisen jätin sikseen. Halusin tutustua jokapäiväiseen elämään japanissa ja oppia kielen mieluummin kuin kiertää turistikohteita. Tämä osoittautuikin tehokkaaksi tavaksi, japanin taitoni moninkertaistuivat vähän päälle parin kuukauden aikana jotka vietin Sapporossa.

Matkaan:

6.5 Suuntasin kohti Helsinki-Vantaata ja lentoa kohti Naritan lentokenttää Tokiossa. Lento oli suunnitelman mukaan 9 tuntia ja 10 minuuttia. Ei aikaakaan kun olin Venäjän yläpuolella. Siperian yllä vietimmekin pitkään. Finnairin uusi Airbus 340 oli mukava tuttavuus. Käytössä olevan yksityisen multim mediasysteemin ja kohtuullisen mukavien penkkien ansiosta aika kului kohtuullisesti. Lopulta kun saavuin japanin kamaralle, täytyi minun ottaa matkatavarani ulos koneesta. Tämä oli vähän epäkäytännöllistä, koska lentokentällä odottelua kertyi yhdeksän tunnin verran. Onneksi pienen odottelun jälkeen sain laukut tsekattua seuraavalle lennolle.

Odotellessani tutustuin kenttään tarkemmin ja uskaltauduin jopa ensimmäiseen kunnan keskusteluun japanilaisen liikemieheltä näyttävän herran kanssa. Kysyin häneltä mitä kannattaisi kokeilla ensimmäiseksi ruuaksi Japanissa. Hän neuvoi että ottaisin joko Tempura- tai Soba-aterian. Päädyin Tempuraan ja se osoittautuikin oikein herkulliseksi. Tämä aloitti tutustumiseni Japanin rikkaaseen ruokakulttuuriin. Päätin lähteä kohtaamaan sen avoimin mielin. Matkalla tulikin syötyä paljon ja mitä ihmeellisimpiä ruokia.

Vihdoin myöhästymisen jälkeen pääsin matkaan Sapporoa kohti. Lento oli kohtuullisen lyhyt (yhdeksän tunnin lennon jälkeen). Koska lento oli myöhässä, joutuivat lentokentälle vastaan tulleet Prof. Satoshi Takezawa, Hiroko Miura englannin opettaja ja toimistotöistä vastaava herra Watanabe odottamaan lähes kolmen tunnin verran. Päästyämme isoon Honda-tila-autoon, alkoi hurja kysymysten ristetili. Esittelin perheeni Takezawan pyynnöstä japaniksi. Ja siitäkös opettajat hämmästyivät, kun meni kohtuullisen jouhevasti. Sitten jouduin kertomaan koko tarinan miten olin oppinut japania ja miten pääsin vaihto-ohjelmaan, vaikka nimeäni ei ollut missään vaiheessa esiintynyt listalla.

Asuminen Sapporossa:

Saavuimme Sapporo International Houselle, jossa majoituin koko Sapporossa olon ajan. Paikka oli oikein mukava. Huone ei ollut iso, mutta käytössä oli oma kylpyhuone ja jääkaappi-pakastin. Keittiö ja pesutupa olivat koko kerroksen yhteisiä. Lisäksi keittiössä oli muutama lukollinen kaappi jokaista asukasta varten, näin astioita ja ruokia ei tarvinnut säilyttää omassa huoneessa.

Lisäksi sain "aloituspakkauksen" koululta. Mukana oli kokkausvälineistä aina ihan uuteen futoniin saakka, joten oikeastaan mihinkään ei tarvinnut käyttää omaa rahaa. Ainoita kustannuksia olivat asuntolan netti (n.10€/kuukausi), metro- ja junalippu(yhteensä n.80€/kuukausi) ja tietenkin oma ruoka. Tosin koulusta saamani 3500 jeniä päivälle oli enemmän kuin tarpeeksi. Tein välilaskelmia ja niistä selvisi, että pärjäsin 2400 jenillä päivässä kaikkien kustannuksien jälkeen, vaikka en elänyt pihistelemällä.

Sain Miura-sensein opastamaan minua ympäri lähialueita ja hän auttoi myös ensimmäisessä kauppareissussa. Hän neuvoi käyttämään hyaku-en shoppeja. Näissä

kaupoissa kaikki maksoi vain 100 jeniä ja tavaraa oli laidasta laitaan; erittäin hyödyllinen paikka ostaa kodintarvikkeita.

Kuljin Sapporossa sekä junalla että metrolla. Kouluun asuntolasta oli matkaa ainakin 20 km joten pyöräily kouluun ei tullut kysymykseen. Näin jälkeempäin mietittynä olisin päässyt halvemmalla jos olisi ollut vain metrokortti. Tämä siksi että se toimi myös busseissa. Toisaalta, kuten aiemmin totesin, rahasta ei ollut puute. Lisäksi tämä yhdistelmä takasi minulle paremman liikkuvuuden.

Opiskelut HIT:issä:

Kävin koulua kuten kunnon opiskelijan pitääkin. Minut nimitettiin Sasaki-sensein seminaariin(ryhmään). Sasaki-sensei opetti väittelyn lisäksi englantia. Osallistuin kuudelle kurssille. Aiheita olivat väittely, kemia, englantia, ekologia, japanin kulttuuri ja seminaari Sasaki-sensein ryhmässä. Kaikki nämä olivat tietenkin japaniksi, joten siihen oli vähän totuttelemista. Kuitenkin matkan puolivälissä alkoivat ymmärtämisongelmat olla mennyttä aikaa.

Esiinnyin suuren yleisön edessä japaniksi neljä kertaa. Ensimmäinen kerta oli vain lyhyt esittely, kuka olen, mistä tulen, miksi tulen; mutta sen jälkeen tein ihan kunnon esitelmiä. Yllättävin tilanne oli kun opettajat halusivat hyödyntää japanin taitojani HITin Open Campus päivänä. He pyysivät minua pitämään noin 20 minuutin esitelmän, mutta tilanne muuttui yhtäkkiä ja löysin itseni puhumasta japanilaisille lukiolaisille tunnin verran japaniksi Suomesta ja vaihtoon lähtemisestä.

Kesken vierailuni minut siirrettiin Horiuchi-sensein seminaariin, jotta saisin kuvaa miten japanilaisissa yliopistoissa tehdään tutkimusta. Ryhmä tutki magnesium-yhdisteitä yhteistyössä Hondan kanssa.

Hauskanpito:

Kun lähdetään vaihtoon ilman muuta se tarkoittaa myös tiettyä määrää hauskanpitoa opiskelun ohessa. HITin porukka piti useita grillijuhlia ja yleensä kutsuivat minut mukaan. Yhteenlaskettu grillijuhlien määrä kohosi kahdeksaan, koska myös asuntolan porukan kautta kävin useissa partyissa. Lisäksi usein tuli kutsuja opettajilta tulla syömään heidän seminaarinsa kanssa ja kävinpä kiipeämässä vuortakin yhden ryhmän kanssa. Lisäksi vietin viikonlopun Nisekon maisemissa. Niseko on ehkä Aasian paras laskettelukeskus ja HITillä on siellä lähellä talo ihan suomalaisen saunan kera. Se lievitti vähän koti-ikävää kun pääsi taas kunnon saunan lauteille.

Asuntolalla pidettiin melkein joka lauantai dance party johon tuli ihmisiä muistakin opiskelija asuntoloista. Suurin osa ihmisistä oli ulkomaalaisia mutta olipa siellä yleensä myös japanilaisiakin. Yleensä sieltä jatkettiin yöelämään. Samalla tuli nähtyä yksi Japanin kuuluisimmista baarien ja klubien keskittymistä: Susukino.

Mitä sain matkalta:

Matkalla tuli kavereita ja ystäviä ympäri maailman, joihin vieläkin olen yhteydessä useasti. Siinä onkin yksi parhaista asioista vaihtoon lähtiessä; tutustuu uusiin ihmisiin ja toisiin kulttureihin. Mikä parasta, on mukava tietää että jos matkustaa johonkin päin

maailmaan löytää sieltä ystävän, jota ei ole hetkeen nähnyt. Samalla avartaa omaa maailman katsomusta ja avaa itselleen ovia maailmaan.

Reissussa näki kuinka pieni paikka Suomi loppuen lopuksi on. On pieni shokki, kun menee pienestä Oulun kaupungista 1,8 miljoonan ihmisen Sapporoon. Toisaalta taas oppii arvostamaan mitä meillä on. Oli mahtava tulla kotiin, hypätä pyörän selkään ja tuntea kuinka paljon tilaa on ympärillä, haistaa puut ja ruohon. Saada kunnan leipää ja suklaata vihdoinkin viimein. Nämä saattavat tuntua pieniltä jutuilta, mutta loppujen lopuksi niille antaa paljon arvoa kun niitä ei ole.

Matka sai minut arvostamaan entistä enemmän suomalaista koulujärjestelmää, on hienoa että meillä panostetaan ajatteluun enemmän kuin ulko-opetteluun, kuten Aasiassa tehdään. Se oli ero jonka huomasin selvästi matkan aikana.

Lopuksi:

Kaiken kaikkiaan matka oli todella onnistunut ja se ylitti odotukseni monessa suhteessa. Suosittelen lämpimästi vaihtoon lähtöä tämän matkan pohjalta. Olen lähdössä uudestaan vaihtoon Sapporon maisemiin työharjoittelun merkeissä maaliskuussa 2009, mutta sen järjestely onkin jo ihan eri kertomus. Ensimmäiseksi vaihtokohteeksi vaihto-ohjelma HIT:ssä on hyvä idea.